

MEMORIE VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Hoofdstuk 1 Aanleiding en doelen

Op 1 juli 2023 is de Wet toekomst pensioenen (Wtp) in werking getreden. Bij de behandeling van de Wtp is toegezegd de vrijwillige voortzetting van het wezenpensioen mogelijk te maken, alsmede het kindbegrip te uniformeren. Deze twee zaken worden doorgevoerd in voorliggend wetsvoorstel. Het wetsvoorstel bevat daarnaast een verruiming van het overgangsrecht voor voortzetting van het pensioen bij arbeidsongeschiktheid, voor zowel gesloten fondsen als verzekeraars. Deze verruiming verbetert de uitvoering. De Tweede Kamer is hierover al geïnformeerd.¹ Het wetsvoorstel bevat verder enkele technische aanpassingen en verduidelijkingen. Deze voorstellen beogen bij te dragen aan het initiële doel van de stelselherziening die ten grondslag lag aan de Wtp en aan een soepele transitie naar het nieuwe stelsel. Dit wetsvoorstel versterkt deze stelselherziening.

In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op de voorstellen. Hoofdstuk 3 gaat in op de gevolgen voor burger, bedrijven en overheid. In hoofdstuk 4 worden de consultatie en toetsen van eerdere versies van dit wetsvoorstel verantwoord.

Hoofdstuk 2 Inhoud

2.1 Uitruil ouderdomspensioen en partnerpensioen vanaf pensioendatum voor vrijwillige voortzetting nabestaandenpensioen

Tijdens de parlementaire behandeling van de Wtp is er een motie van het lid Oomen-Ruijten c.s. aangenomen waarin het kabinet wordt verzocht om ook de dekking voor het wezenpensioen op dezelfde wijze als voorzien voor de vrijwillige voortzetting van de dekking voor partnerpensioen vóór pensioendatum, voort te zetten.² Met dit wetsvoorstel wordt uitvoering gegeven aan deze motie.

2.1.1 Vrijwillige voortzetting risicodekking wezenpensioen

Vanuit het perspectief van de gewezen deelnemer kan het wenselijk zijn om de risicodekking voor het wezenpensioen langer voort te zetten dan gedurende de uitlooperperiode van minimaal drie maanden, dan wel na afloop van de voortzetting van de risicodekking gedurende de Ziekte- of Werkloosheidswet-periode (artikel 55, vierde lid, van de Pensioenwet en artikel 66, vierde lid, Wet verplichte beroepspensioenregeling). Een voortzetting van de risicodekking kan voor de gewezen deelnemer een manier zijn om het financiële risico dat achterblijvende kinderen hebben bij overlijden van de gewezen deelnemer voor de pensioendatum af te dekken. Voor de financiering van deze vrijwillige voortzetting kan het reeds opgebouwde pensioenvermogen voor ouderdomspensioen en partnerpensioen vanaf pensioendatum worden gebruikt.³ De regering stelt daarom voor de gewezen deelnemer bij het einde van de uitlooperperiode dan wel na afloop van de risicodekking gedurende de Ziekte- of de Werkloosheidswet-periode een keuzemoment te geven om de risicodekking voor het wezenpensioen vrijwillig voort te zetten door middel van een uitruil van het opgebouwde ouderdomspensioen (en partnerpensioen) vanaf pensioendatum. Opgemerkt dient te worden dat er geen sprake is van bovengenoemde uitlooperperiode als er aansluitend aan de beëindiging van de deelneming een dienstverband wordt aangegaan. In die gevallen is vrijwillige voortzetting van de risicodekking voor het wezenpensioen dan ook niet aan orde.

2.1.2 Minimale duur vrijwillige voortzetting wezenpensioen

Bij de parlementaire behandeling van de Wtp is een amendement aangenomen over de duur van de vrijwillige voortzetting van het partnerpensioen.⁴ Gewezen deelnemers die hebben gekozen om partnerpensioen op risicobasis vrijwillig voort te zetten, kunnen minimaal 15 jaar gebruik maken van deze vrijwillige voortzetting (artikel 61a van de Pensioenwet respectievelijk artikel 73a van de

¹ Kamerstukken II, 2023/24, 36 067, nr. 196.

² Kamerstukken I, 2022/23, 36067, AR.

³ Zie ook paragraaf 2.1.6 *Vrijwillige voortzetting ten laste van het pensioenvermogen*.

⁴ Kamerstukken II 2022/2023, 36067, nr. 82.

Wet verplichte beroepspensioenregeling). Desgewenst kunnen sociale partners de vrijwillige voortzetting ook voor een langere periode dan 15 jaar aanbieden. Ook kunnen gewezen deelnemers besluiten een kortere periode gebruik te maken van de vrijwillige voortzetting. Het wordt wenselijk geacht om voor vrijwillige voortzetting van de risicodekking voor het wezenpensioen aan te sluiten bij de minimale periode van voortzetting vrijwillige risicodekking partnerpensioen. Concreet betekent dit het volgende. Een gewezen deelnemer kan ervoor kiezen om na afloop van de uitlooperperiode of het einde van de Ziektewet- of Werkloosheidswet-periode (artikel 55 Pensioenwet), de risicodekking voor het wezenpensioen voor 15 jaar voort te zetten of langer als dat is afgesproken in de pensioenregeling. De financiering van deze dekking is vanuit het eigen pensioenvermogen voor ouderdompensioen (en partnerpensioen) vanaf pensioendatum, ook wel uitruil genoemd.⁵ De vrijwillige voortzetting loopt door tot de maximale duur wordt bereikt, tenzij al eerder een van de volgende situaties van toepassing is:⁶

- de gewezen deelnemer besluit eerder te stoppen met de vrijwillige voortzetting,
- de partner verleent geen toestemming (meer) voor de uitruil⁷,
- de afkoopgrens van klein pensioen wordt bereikt of
- als de pensioenregeling hierin voorziet, het maximum voor de omvang van de uitruil wordt bereikt.

2.1.3 Geen recht op uitruil

In de Wtp was al opgenomen wanneer er geen recht bestaat op uitruil voor de voortzetting van de dekking van het partnerpensioen vóór pensioendatum. Het recht op de voorgestelde uitruil voor voortzetting risicodekking van het wezenpensioen stopt of is er ook niet in onderstaande situaties:

1. Indien het ouderdompensioen onder de afkoopgrens klein pensioen⁸ komt is vrijwillige voortzetting niet toegestaan.
2. Indien de pensioenregeling voorziet in een maximale duur voor de vrijwillige voortzetting die langer dan of gelijk is aan vijftien jaar, bij het bereiken van de maximale duur.
3. Voor zover de pensioenregeling voorziet in een maximum voor de omvang van de uitruil bij het bereiken van dat maximum. Bij een maximum voor de omvang van de uitruil kan bijvoorbeeld worden bepaald dat jaarlijks niet meer dan een bepaald percentage van het pensioenvermogen kan worden uitgeruild of dat na uitruil een bepaald pensioenvermogen moet resteren (hoger dan de afkoopgrens). Voor de goede orde zij opgemerkt dat een afspraak in de pensioenregeling over een maximum van de omvang van de uitruil feitelijk met zich kan brengen dat een duur van de vrijwillige voortzetting korter dan vijftien jaar kan zijn.
4. Indien de partner die begunstigde is voor het partnerpensioen op of na pensioendatum niet (meer) instemt met de uitruil van het ouderdompensioen en partnerpensioen dat bestemd is vanaf de pensioendatum. Overigens is deze voorwaarde ook nieuw voor de voortzetting van de dekking van het partnerpensioen vóór de pensioendatum. In dit wetsvoorstel wordt voorgesteld dat de uitruil ten laste komt van het pensioenvermogen voor het ouderdompensioen en/of het partnerpensioen op of na pensioendatum.⁹

2.1.4 Vrijwillige voortzetting kinddefinitie

Met dit wetsvoorstel wordt ook de kinddefinitie geüniformeerd.¹⁰ De kinderen die onder de definitie van 'kind' vallen op het moment van de start van de vrijwillige voortzetting, vallen in ieder geval onder de dekking van de vrijwillige voortzetting. Als een gewezen deelnemer kiest voor vrijwillige voortzetting van het wezenpensioen, kunnen pensioenuitvoerders desgewenst ook kinderen verzekeren die gedurende de vrijwillige voortzetting aan de definitie van kind voldoen.

2.1.5 Afzonderlijk vrijwillige voortzetting risicodekking voor het partnerpensioen of wezenpensioen

Zowel het wezenpensioen als het partnerpensioen vóór pensioendatum kunnen ieder afzonderlijk worden voortgezet. Dus een gewezen deelnemer zonder partner, maar met kinderen kan ervoor kiezen om alleen het wezenpensioen vrijwillig voort te zetten. En ook de gewezen deelnemer met

⁵ Zie ook paragraaf 2.1.6 *Vrijwillige voortzetting ten laste van het pensioenvermogen*.

⁶ Zie ook paragraaf 2.1.3 *Geen recht op uitruil*.

⁷ Zie ook paragraaf 2.1.6 *Vrijwillige voortzetting ten laste van het pensioenvermogen*.

⁸ De afkoopgrens wordt ieder jaar aangepast aan de Consumentenprijsindex Alle Huishoudens (CPI). Met ingang van 1 januari 2024 bedraagt de afkoopgrens voor een klein pensioen € 592,51.

⁹ Zie ook paragraaf 2.1.6 *Vrijwillige voortzetting ten laste van het pensioenvermogen*.

¹⁰ Zie ook paragraaf 2.2 Een uniforme kinddefinitie.

partner en kinderen heeft het recht te kiezen om bijvoorbeeld alleen het wezenpensioen voor te zetten.

2.1.6 Vrijwillige voortzetting ten laste van het pensioenvermogen

Met dit wetsvoorstel wordt ook voorgesteld dat de uitruil voor de vrijwillige voortzetting ten laste komt van het pensioenvermogen voor het ouderdompensioen en/of het partnerpensioen op of na pensioendatum (artikel 61a van de Pensioenwet en artikel 73a van de Wet verplichte beroepspensioenregeling). Op dit moment is de vrijwillige voortzetting van de risicodekking van het partnerpensioen vóór pensioendatum volgens deze artikelen mogelijk via uitruil van alleen het ouderdompensioen. Echter in overleg met uitvoerende partijen is geconcludeerd dat pensioenuitvoerders in de opbouwfase niet eenvoudig onderscheid kunnen maken tussen pensioenvermogen voor ouderdompensioen en partnerpensioen bij overlijden na pensioeningang. De uitvoering van deze specifieke uitruil is daarmee lastig uitvoerbaar. Daarnaast is de uitruil van invloed op de verhouding van het ouderdompensioen en partnerpensioen op of na pensioendatum. De uitruil van alleen het ouderdompensioen zorgt ervoor dat de hoogte van het partnerpensioen op of na pensioendatum meer dan 70% van het ouderdompensioen kan bedragen.

Daarom wordt voorgesteld, voor zover de pensioenovereenkomst voorziet in een partnerpensioen op of na pensioendatum, dat de uitruil voor de vrijwillige voortzetting van de risicodekking van het partnerpensioen vóór pensioendatum en/of het wezenpensioen ten laste komt van het gehele pensioenvermogen in plaats van alleen het ouderdompensioen. Hierbij geldt de voorwaarde dat de uitruil niet van invloed is op de verhouding tussen het partnerpensioen op of na pensioendatum en het ouderdompensioen.

De uitruil is alleen mogelijk als de partner, die begunstigde is voor het partnerpensioen op of na pensioendatum, schriftelijk toestemming geeft voor de uitruil naar een partnerpensioen en/of wezenpensioen op risicobasis.¹¹ De schriftelijke toestemming is vereist omdat het opgebouwde partnerpensioen na pensioendatum lager wordt door de uitruil. Ook bij een latere scheiding zal het bijzonder partnerpensioen lager zijn vanwege de uitruil. Het toestemmingsvereiste voor uitruil van het opgebouwde partnerpensioen is al bestaande praktijk voor uitruil op pensioendatum.¹²

Heeft de gewezen deelnemer (met partner) gekozen voor vrijwillige voortzetting, dan dient de gewezen deelnemer ieder jaar geïnformeerd te worden over de gevolgen van de vrijwillige voortzetting. Het pensioenvermogen vermindert namelijk door middel van een uitruil.

2.1.7 Vrijwillige voortzetting artikel 54 Pensioenwet en artikel 65 Wet verplichte beroepspensioenregeling

Zoals ook in de memorie van toelichting van de Wtp¹³ beschreven, bestaat reeds de mogelijkheid om bij het einde van de dienstbetrekking de gehele pensioenregeling vrijwillig en voor eigen rekening voort te zetten.¹⁴ Deze regeling van vrijwillige voortzetting biedt deelnemers bij het einde van hun dienstbetrekking onverkort de mogelijkheid om de gehele pensioenregeling zoals die was voor einde dienstbetrekking voort te zetten en daarmee eventuele financiële risico's te beperken. Dit voorstel stelt geen wijziging voor op deze mogelijkheid.

2.2 Een uniforme kinddefinitie

De Wtp regelt onder andere één uniform partnerbegrip en tot welke leeftijd kinderen recht hebben op een wezenpensioen. Het wezenpensioen wordt uitgekeerd tot het kind 25 jaar wordt.¹⁵ In de nota naar aanleiding van het verslag bij het wetsvoorstel toekomst pensioenen is aangekondigd om in navolging van de uniformering van het partnerbegrip ook het wezenbegrip verdergaand te uniformeren.¹⁶

¹¹ Zie ook paragraaf 2.1.3 *Geen recht op uitruil*.

¹² Artikel 60 Pensioenwet en artikel 72 Wet verplichte beroepspensioenregeling.

¹³ Kamerstukken II 2022/2023, 36067, nr. 3, p. 205.

¹⁴ Artikel 54 Pensioenwet en artikel 65 Wet verplichte beroepspensioenregeling.

¹⁵ Artikel 16, eerste lid, onderdeel d, van de Pensioenwet en artikel 32, eerste lid onderdeel d, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling.

¹⁶ Kamerstukken II 2021/22, 36 067, nr. 7, p. 149.

In de huidige Pensioenwet¹⁷ wordt een wezenpensioen beschreven als “een geldelijke uitkering, die vastgesteld of variabel is, voor een kind tot wie de overleden werknemer of gewezen werknemer als ouder in familierechtelijke betrekking stond of voor het stief- of pleegkind van de deelnemer, wegens het overlijden van de werknemer of gewezen werknemer.” Deze definitie geeft de pensioenuitvoerders enige ruimte voor nadere invulling aangezien niet precies wordt voorgeschreven in welke situaties er sprake is van een stiefkind of pleegkind. Deze nadere invulling wordt in de praktijk in de pensioenregeling gegeven en kan daardoor verschillen van pensioenregeling tot pensioenregeling. Dit betekent dat het mogelijk is dat een kind op basis van de pensioenregeling van de ene ouder wel recht kan hebben op een wezenpensioen en op basis van de pensioenregeling van de andere ouder dit recht niet heeft, alleen omdat de gebruikte definities in beide pensioenregelingen niet dezelfde zijn. Dit is moeilijk uitlegbaar. Op verzoek van de Eerste Kamer heeft de regering toegezegd om ook het wezenbegrip te uniformeren.¹⁸

Om zoveel mogelijk een einde te maken aan de verschillende voorwaarden voor wezenpensioenen per pensioenregeling wordt met dit wetsvoorstel één wettelijke definitie voorgesteld die geldt voor alle wezenpensioenen in de tweede pijler. Het doel van dit wetsvoorstel is om deelnemers en nabestaanden (partner en kinderen) meer helderheid te geven over waar zij op kunnen rekenen. Bij het formuleren van de voorgestelde kinddefinitie is overlegd met de Pensioenfederatie en het Verbond van Verzekeraars. Het is van groot belang dat de nieuwe definitie in de praktijk uitvoerbaar en begrijpelijk is.

2.2.1 Doel wezenpensioen en kinddefinitie

Doel van het wezenpensioen is om een financiële bijdrage te geven aan het kind dat zijn ouder heeft verloren. Het is een uitkering voor kinderen indien één of beide ouders komt te overlijden.

Direct na het overlijden van de ouder(s) keert de pensioenuitvoerder het wezenpensioen uit. Als beide ouders zijn overleden, is het mogelijk dat een kind van meerdere pensioenuitvoerders een wezenpensioen ontvangt als ook een dubbel wezenpensioen. Bij een dubbel wezenpensioen wordt de hoogte van het wezenpensioen verdubbeld.

Het wezenpensioen zorgt voor een financiële compensatie vanwege het wegvallen van de financiële zorg die de ouder bij leven gaf. Vanuit dit doel geredeneerd is de kern van de kinddefinitie dat het gaat om een relatie tussen de ouder en het kind waarbij sprake is van financiële zorg voor het kind. Bij jonge kinderen zal het kind meestal behoren tot het huishouden van de ouder. Bij jongvolwassenen tussen 18 en 25 jaar oud zal dit minder vaak het geval zijn, omdat zij bijvoorbeeld uitwonend zijn vanwege studie of werk. Dat een kind uitwonend is, wil echter niet zeggen dat er geen financiële band meer is tussen de ouder en het kind. De kinddefinitie, zoals deze nu wordt voorgesteld, dient ook rekening te houden met deze situatie. Zoals hierboven reeds vermeld, krijgen kinderen een wezenpensioen tot 25 jaar.

Voor veel van de situaties die vallen onder de voorgestelde uniforme definitie van de rechthebbenden op een wezenpensioen, is sprake van een onderhoudsplicht van de ouder voor het kind op grond van het Burgerlijk Wetboek (BW). De voorgestelde uniforme kinddefinitie is echter breder dan de doelgroep voor wie de onderhoudsplicht geldt. Het wezenpensioen geldt voor wezen tot de leeftijd van 25 jaar, terwijl de onderhoudsplicht maximaal tot de leeftijd van 21 jaar geldt.

Daarnaast beogen we bij de voorgestelde uniforme kinddefinitie zo veel mogelijk aan te sluiten bij de definities die al gehanteerd worden in de pensioenregelingen. Dit leidt tot een bredere toepassing dan de situaties waar een onderhoudsplicht ingevolge afdeling 1 van titel 17 van Boek 1 van het BW aan de orde is.

Met bovenstaande als uitgangspunt bestaat de voorgestelde uniforme kinddefinitie uit een eigen kind, een stiefkind en een pleegkind. Aan de hand van de volgende situaties wordt uiteengezet wanneer voldaan wordt aan de voorwaarden:

¹⁷ In de huidige Wet verplichte beroepspensioenregeling is een vergelijkbaar artikel opgenomen.

¹⁸ Handelingen I 2022/23, 36 067, nr. 33.

- eenouder- of tweeoudergezin (juridische ouders);
- samengestelde gezinnen;
- stiefgezinnen; en
- pleeggezinnen.

In navolgende paragrafen wordt op deze situaties ingegaan.

2.2.2 Eenouder- of tweeoudergezin (juridische ouders)

Bij een eenouder- of tweeoudergezin (juridische ouders) is aansluiting gezocht bij de artikelen 198 en 199 van boek 1 van het BW. In vijf situaties wordt voldaan aan de voorgestelde definitie van een 'eigen kind'. Dit zijn de volgende situaties waarbij een kind in afstammingsrechtelijke relatie staat tot de deelnemer:

1. een kind dat is geboren uit de deelnemer, of dat is geboren tijdens huwelijk of geregistreerd partnerschap van de deelnemer;
2. een kind dat is erkend door de deelnemer;
3. een kind waarbij het ouderschap van de deelnemer gerechtelijk is vastgesteld; en
4. een kind dat door de deelnemer is geadopteerd.

In deze situaties wordt in het kader van de kinddefinitie verondersteld sprake te zijn van financiële zorg voor het kind. Elke ouder is richting zijn kinderen onderhoudsplichtig op basis van het BW, althans tot 21 jaar. Dat vanaf de leeftijd van 21 jaar de onderhoudsplicht vervalt, wil niet zeggen dat de financiële band met het kind op dat moment verdwijnt. Om die reden hoeft die financiële zorg niet door de ouders aangetoond te worden voor kinderen voor wie de onderhoudsplicht geldt of heeft gegolden.

Voor de definitie van 'eigen kind' is het ook niet noodzakelijk dat het kind onderdeel uitmaakt van het huishouden van deze ouders. Wanneer een kind uitwonend is, heeft dat in deze situaties geen invloed op de vraag of er recht is op wezenpensioen.

Tenslotte ziet de vijfde situatie op het overlijden van de deelnemer voor de geboorte van het kind. In deze situatie moet de deelnemer gehuwd of geregistreerd partner zijn met de ouder uit wie het kind wordt geboren. Het kind valt onder de definitie van 'eigen kind' als het kind wordt geboren binnen 306 dagen na het overlijden van de deelnemer. En in het geval van kunstmatige donorbevruchting als het overlijden van de deelnemer plaatsvindt na de kunstmatige donorbevruchting en voor de geboorte van het kind. Ook bij de vijfde situatie staat het kind in afstammingsrechtelijke relatie tot beide ouders, zowel degene uit wie het kind is geboren, als de overleden deelnemer.

2.2.3 Samengestelde gezinnen

Er is sprake van een samengesteld gezin als één of beide partners kinderen hebben uit een eerdere relatie. De juridische ouders van een kind¹⁹ zijn gehuwd met een andere partner of vormen één huishouden met een andere partner.

Als de juridische ouders van een kind zijn gescheiden of niet langer samenwonen en met een andere partner samenleven of getrouwd zijn, dan wordt er per huishoudenssituatie bekeken of het kind voldoet aan de kinddefinitie zoals neergelegd in dit wetsvoorstel.

Hierbij wordt als het ware een tweetrapsraket voorgesteld voor de kinddefinitie voor de pensioenregeling van de deelnemer, die niet de juridisch ouder is. Allereerst moet de juridische ouder als partner op grond van de partnerdefinitie gekwalificeerd worden.²⁰ Is dit het geval, dan wordt vervolgens beoordeeld of het kind voldoet aan de kinddefinitie van 'stiefkind'.²¹ Is dat ook het geval, dan komt dit kind in aanmerking voor een wezenpensioen bij het overlijden van de partner van de juridische ouder.

Voor de goede orde zij opgemerkt dat het kind voor beide huishoudenssituaties aangemerkt kan worden als kind op grond van de kinddefinitie in dit wetsvoorstel; dus zowel voor de pensioenregeling met een wezenpensioen van de juridisch ouders als van hun partners. Dit is een bewuste keuze. Een alternatieve beleidsoptie die overwogen is, was maximaal één

¹⁹ Zie ook paragraaf 2.2.2. *Eenouder- of tweeoudergezin (juridische ouders)*.

²⁰ De artikelen 1 en 2a Pensioenwet en de artikelen 1 en 2a Wet verplichte beroepspensioenregeling.

²¹ Zie ook paragraaf 2.2.4. *Stiefgezinnen*.

huishoudenssituatie toe te staan. Dit zou betekenen dat in de praktijk beoordeeld moet worden in welke van de twee huishoudenssituaties het kind gezien moet worden als kind. Dat is erg lastig objectief vast te stellen en stuitte op uitvoeringstechnische bezwaren. Om die reden wordt hiervan afgezien. Dit betekent wel dat het kind in theorie voor vier 'ouders' een wezenpensioen kan ontvangen.

2.2.4 Stiefgezinnen

In het BW is ook de onderhoudsplicht van de stiefouder geregeld; behoort het kind tot het gezin, dan bestaat een onderhoudsverplichting voor de stiefouder. Bij een stiefkind gaat het in dit wetsvoorstel om een kind van de partner dat niet het eigen kind is, maar dat wel als eigen kind wordt opgevoed en onderhouden. Een stiefkind kan recht hebben op wezenpensioen.

Daarbij zijn de volgende situaties te onderscheiden:

- *Huwelijk of geregistreerd partnerschap met de ouder van het stiefkind:*

Wanneer een deelnemer gehuwd is of een geregistreerd partnerschap heeft met de (juridische) ouder van de kinderen, dan worden deze kinderen ook beschouwd als kinderen voor de pensioenregeling van de deelnemer op grond van de voorgestelde definitie van 'stiefkind'. In een viertal situaties wordt voldaan aan de voorgestelde definitie van 'stiefkind'.

 1. Het kind van de partner staat ingeschreven op hetzelfde adres als de (gewezen) deelnemer.
 2. Er is sprake van een co-ouderschapsregeling tussen de juridische ouders. Bij co-ouderschap, overeenkomst of rechterlijke beschikking kunnen kinderen tot twee gezinnen behoren. De overeenkomst moet dateren van vóór 1 maart 2009, de inwerkingtreding van de Wet bevordering voortgezet ouderschap en zorgvuldige scheiding. Op grond van deze wet moeten alle scheidende ouders die gezamenlijk het gezag hebben over minderjarige kinderen vanaf die datum een ouderschapsplan voorleggen aan de rechter. Vóór 1 maart 2009 bestond deze verplichting niet. In de praktijk werden regelmatig afspraken gemaakt over de verdeling van zorg- en opvoedingstaken en in welk huishouden het kind verblijft. Als in een overeenkomst, een vaststellingsovereenkomst of convenant, van vóór maart 2009 is vastgelegd dat het kind in beide huishoudens verblijft, dan worden deze afspraken gelijkgesteld aan een ouderschapsplan zoals deze vanaf 1 maart 2009 verplicht is geworden.
 3. Het kind wordt ook wel als 'stiefkind' aangemerkt als het kind niet staat ingeschreven op het adres van de (gewezen) deelnemer en ook niet op het adres van de juridische ouder met wie de echtgenoot of geregistreerd partner van de (gewezen) deelnemer niet (meer) samen is. Deze situatie doet zich bijvoorbeeld voor als een kind door studie of werk uitwonend is en dus bij geen van beide (gescheiden) ouders woont.
 4. Het kind wordt ook als 'stiefkind' van de (gewezen) deelnemer aangemerkt als de juridische ouders zijn gescheiden of het geregistreerd partnerschap hebben beëindigd nadat dit kind de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. Wel geldt als aanvullende voorwaarde dat de (gewezen) deelnemer of de partner aantoonbaar bijdraagt in het levensonderhoud voor het kind. Hiervan is sprake bij een bedrag per kalenderkwartaal dat gelijk is aan of hoger dan € 512,- (2024).²² Voor deze oplossing is gekozen omdat de wettelijke verplichting om een ouderschapsplan te maken, enkel geldt voor ouders die willen scheiden met kinderen onder de 18 jaar.
- *Gezamenlijke huishouding met de ouder van het stiefkind met een onderhoudsplicht op grond van een samenlevingscontract:*

Als de deelnemer een gezamenlijke huishouding²³ heeft met de (juridische) ouder van het kind, dan kan dit kind ook beschouwd worden als kind voor de pensioenregeling van de deelnemer op grond van de definitie van 'stiefkind'. Hiervoor moet een onderhoudsplicht ten aanzien van het stiefkind zijn geregeld via een notariële samenlevingsovereenkomst. Deze vastgestelde onderhoudsplicht kan bijvoorbeeld voorkomen als de andere (biologische) ouder van het kind

²² Hier wordt bedoeld het bedrag in artikel 5, eerste lid, van het Besluit uitvoering kinderbijslag (€ 512,00,- per kwartaal, norm 2024).

²³ De artikelen 1 en 2a Pensioenwet en de artikelen 1 en 2a Wet verplichte beroepspensioenregeling.

niet meer leeft of niet in het onderhoud kan voorzien. Wanneer dit het geval is, wordt een ouder-kindrelatie verondersteld.

- *Gezamenlijke huishouding met de ouder van het stiefkind zonder onderhoudsplicht op grond van een samenlevingscontract:*

Voor de deelnemer die een gezamenlijke huishouding²⁴ heeft met de (juridische) ouder van het kind bestaat geen wettelijke onderhoudsplicht ten aanzien van het kind. Als de onderhoudsplicht niet geregeld is via een notariële samenlevingsovereenkomst, dan wordt voor dit wetsvoorstel niet direct uitgegaan van een ouder-kindrelatie tussen het kind en de deelnemer. In de praktijk is het zeer goed mogelijk dat de deelnemer financieel bijdraagt in de kosten van verzorging en opvoeding van het kind. Omdat er geen onderhoudsplicht geldt, kan dit echter niet verondersteld worden. De financiële bijdrage moet in dat geval worden aangetoond.

Om die reden wordt in deze situaties voorgeschreven dat er recht op een wezenpensioen kan zijn, wanneer het kind van de partner met wie de deelnemer een gezamenlijke huishouding voert op hetzelfde adres als de deelnemer ingeschreven staat of op grond van een ouderschapsplan, overeenkomst of rechterlijke beschikking bij beide gescheiden ouders woont. De financiële bijdrage wordt aangetoond als de deelnemer en partner gezamenlijk het gezag uitoefenen over het kind of voor dit kind binnen het huishouden kinderbijslag wordt ontvangen of de deelnemer of de partner voor dit kind aantoonbaar bijdraagt in het levensonderhoud van het kind. Hiervan is sprake bij een bedrag per kalenderkwartaal dat gelijk is aan of hoger dan € 512,- (2024).²⁵

Indien het kind uitwonend is, kan de deelnemer ook gezien worden als ouder wanneer de deelnemer en partner gezamenlijk het gezag uitoefenen over het kind, of de deelnemer of de partner kinderbijslag voor het uitwonende kind ontvangt of de deelnemer of de partner aantoonbaar bijdraagt aan het levensonderhoud van het kind voor een bedrag per kalenderkwartaal dat gelijk is aan of hoger dan € 512,- (2024).²⁶ Met dit bedrag wordt aangesloten bij de norm die vastligt bij het kindgebonden budget, waarbij verondersteld wordt dat hiermee is aangetoond dat een kind in belangrijke mate onderhouden wordt. Hierbij is wel vereist dat het kind niet staat ingeschreven op het adres van de juridische ouder met wie de partner van de deelnemer niet meer samen is.

2.2.5 Pleeggezinnen

Als een kind niet kan worden opgevoed en verzorgd door de eigen ouder(s), dan kan het kind in een pleeggezin worden geplaatst. In dat geval woont een kind tijdelijk of permanent in een pleeggezin. Een pleegkind komt alleen in aanmerking voor een wezenpensioen indien de deelnemer of de partner die als pleegouder is aangemerkt voor dit pleegkind kinderbijslag ontvangt. Wanneer het pleegkind ouder is dan 18 jaar ontvangen de pleegouders geen kinderbijslag meer. In dat geval heeft een pleegkind recht op een wezenpensioen wanneer de deelnemer of de partner als pleegouder is of was aangemerkt, de deelnemer of partner voor dit pleegkind kinderbijslag heeft ontvangen en de deelnemer of de partner aantoonbaar bijdraagt aan het levensonderhoud van het pleegkind voor een bedrag van meer dan € 512,00,- per kwartaal (norm 2024). Bij pleegkinderen wordt geen onderscheid gemaakt tussen thuiswonende en uitwonende kinderen, voor beide kinderen gelden dezelfde voorwaarden.

Voor de goede orde zij opgemerkt dat het kind geen recht heeft op een wezenpensioen als sprake is van een pleegkind waarvoor de deelnemer of de partner een pleegvergoeding ontvangt of ontving. De pleegvergoeding is namelijk in beginsel kostendekkend. De pleegouders dragen daarmee niet zelf financieel bij aan de kosten van dit pleegkind. Bij het overlijden van één van beide pleegouders valt er dus ook geen inkomen weg dat anders was besteed aan het kind. Er is geen aanleiding om in die gevallen een wezenpensioen te verstrekken. Deze kinderen vallen dus niet onder de definitie van pleegkind in dit wetsvoorstel.

²⁴ De artikelen 1 en 2a Pensioenwet en de artikelen 1 en 2a Wet verplichte beroepspensioenregeling.

²⁵ Aangesloten bij het bedrag in artikel 5, eerste lid, van het Besluit uitvoering kinderbijslag (€ 512,00,- per kwartaal, norm 2024).

²⁶ Aangesloten bij het bedrag in artikel 5, eerste lid, van het Besluit uitvoering kinderbijslag (€ 512,00,- per kwartaal, norm 2024).

2.2.6 Overgangsrecht

Personen die voorafgaand aan inwerkingtreding van deze nieuwe definitie in de pensioenregeling van de deelnemer werden aangemerkt als kind van de deelnemer, zullen in het kader van het overgangsrecht aangemerkt blijven als kind. Personen die volgens de pensioenregeling niet voldeden aan de kinddefinitie, zoals deze nu wordt voorgesteld, komen niet in aanmerking voor het opgebouwd wezenpensioen van voor de inwerkingtreding van deze nieuwe definitie dan wel over de periode voor het overgangstijdstip naar het nieuwe pensioenstelsel onder de Wtp.²⁷ Immers, bij de premiestelling en opbouw van dit wezenpensioen is er geen rekening gehouden met de met dit wetsvoorstel geïntroduceerde wijziging.

2.2.7 Overwogen alternatieven

In de voorbereiding van dit wetsvoorstel (uniformering van het wezenbegrip) zijn verschillende alternatieven overwogen voor het uniformeren van het kindbegrip. Een van de alternatieven die is onderzocht, is om de definitie van het kind in de kinderbijslag (AKW) te hanteren. Uiteindelijk werd deze definitie als te beperkend beoordeeld. Uitgangspunt van het wezenpensioen is om een financiële bijdrage te geven aan het kind dat zijn ouder heeft verloren.

Er is ook onderzocht in hoeverre "stiefkind" eenvoudiger gedefinieerd kan worden dan nu wordt voorgesteld. Eén van de opties die is overwogen was de voorwaarde "tot het gezin behorend". Stiefkinderen die tot het gezin behoren, zouden in aanmerking komen voor het wezenpensioen. Het blijkt voor pensioenuitvoerders te ingewikkeld om deze invulling uit te voeren. Uiteindelijk is geconcludeerd, onder andere vanwege de uitvoeringstechnische complexiteit, dat dit geen oplossing biedt voor de pensioensector.

2.3 Voortzetting pensioen bij arbeidsongeschiktheid

Met dit wetsvoorstel wordt voorgesteld een verruiming van het overgangsrecht te regelen voor de voortzetting van het pensioen bij arbeidsongeschiktheid voor zowel gesloten pensioenfondsen als verzekeraars.

2.3.1 Voortzetting pensioen bij arbeidsongeschiktheid bij gesloten pensioenfondsen

In artikel 220h van de Pensioenwet en in artikel 214f van de Wet verplichte beroepspensioenregeling, is overgangsrecht opgenomen voor pensioenfondsen die een beëindigde pensioenregeling uitvoeren (gesloten pensioenfondsen) en waarvan de onderneming van de werkgever heeft opgehouden te bestaan. Dit overgangsrecht geeft deze fondsen de mogelijkheid om de pensioenaanspraken op grond van een uitkeringsovereenkomst, die als gevolg van premievrije voortzetting van die pensioenaanspraken worden opgebouwd, te blijven voortzetten. Hiermee wordt voorkomen dat deze fondsen een nieuwe pensioenregeling moeten afspreken, omdat er geen werkgever meer is om de wijziging mee overeen te komen.

Door het overgangsrecht te beperken tot gesloten regelingen waarbij er geen werkgever meer is, is de consequentie dat alle gesloten pensioenfondsen waarbij nog wel een werkgever bestaat, de premievrije opbouw van pensioenaanspraken op grond van de uitkeringsovereenkomst moeten omzetten naar een pensioenovereenkomst die voldoet aan artikel 10 van de Pensioenwet; oftewel een premieovereenkomst.

In de praktijk zal het aantal deelnemers dat, binnen gesloten pensioenfondsen waarbij nog wel een werkgever bestaat, recht heeft op premievrije voortzetting op grond van een uitkeringsovereenkomst beperkt zijn. Hierdoor worden gesloten fondsen gedwongen om voor deze relatief kleine groep deelnemers een nieuwe pensioenregeling op te zetten of bij een andere pensioenuitvoerder onder te brengen. Het gevolg hiervan is dat gesloten fondsen voor een relatief kleine groep deelnemers relatief hoge kosten moeten maken voor het opzetten van een nieuwe pensioenregeling. De regering is van mening dat dit ongewenst is.

Zodoende wordt voorgesteld artikel 220h van de Pensioenwet en artikel 214f van de Wet verplichte beroepspensioenregeling aan te passen. Met de voorgestelde aanpassing wordt mogelijk

²⁷ Artikel 220i Pensioenwet.

gemaakt dat alle gesloten fondsen de mogelijkheid hebben om de premievrije opbouw van pensioenaanspraken op grond van een uitkeringsovereenkomst voort te zetten, ongeacht of de onderneming van de werkgever nog bestaat. Voor een algemeen pensioenfonds geldt dat deze voorwaarde wordt toegepast per collectiviteitskring. Ook wordt de voorwaarde dat het pensioenfonds gesloten is voor 1 juli 2023 aangepast naar uiterlijk voor het einde van de transitieperiode.

Als aanvullende voorwaarde is opgenomen dat het pensioenfonds geen collectieve waardeoverdracht doet als bedoeld in artikel 150m van de Pensioenwet respectievelijk artikel 145l van de Wet verplichte beroepspensioenregeling. Wordt immers wel voor die collectieve waardeoverdracht gekozen dan wordt de pensioenregeling gewijzigd en worden alle aanspraken en rechten omgezet, ook van de deelnemers met het recht op premievrije voortzetting.

Tot slot wordt, voor deze gesloten pensioenfondsen, geregeld dat als op een later moment (na de transitieperiode) gekozen wordt voor een collectieve waardeoverdracht naar een andere pensioenuitvoerder, waarbij het pensioenfonds al dan niet liquideert, de pensioenregeling voor de deelnemers met premievrije pensioenopbouw ongewijzigd kan blijven.

De overige voorwaarden die zijn opgenomen in artikel 220h blijven ongewijzigd.

In lijn met de voorgestelde aanpassingen in de Pensioenwet en Wet verplichte beroepspensioenregeling zoals hiervoor is toegelicht wordt ook voorgesteld het overgangsrecht in de Wet op de loonbelasting 1964 (Wet LB 1964) overeenkomstig aan te passen.

2.3.2 Voortzetting pensioen bij arbeidsongeschiktheid bij verzekeraars

In de Pensioenwet is in artikel 220ha en in artikel 214fa van de Wet verplichte beroepspensioenregeling overgangsrecht getroffen voor premievrije voortzetting vanwege arbeidsongeschiktheid wanneer deze wordt uitgevoerd door een verzekeraar.²⁸ Artikel 220ha regelt dat in bepaalde situaties deze premievrije voortzetting onder het karakter van de oude regeling voortgezet mag worden. Het verwerven van pensioenaanspraken bij een verzekeraar mag worden voortgezet als dit het gevolg is van premievrije voortzetting vanwege arbeidsongeschiktheid waarbij:

- zowel de eerste ziekteperiode als ook het doorlopen van de wachttijd (veelal 104 weken) onder het oude pensioenstelsel heeft plaatsgevonden; of
- de deelnemer ziek uit dienst treedt onder het oude pensioenstelsel en de wachttijd plaatsvindt na de uitdiensttreding.

In de verzekeringsovereenkomst (inclusief de polisvoorwaarden) is veelal bepaald dat de arbeidsongeschikte (ex-)werknemer een rechtstreekse vordering op de verzekeraar heeft op voortzetting van de betaling van overeengekomen premiebedragen voor pensioenopbouw bij arbeidsongeschiktheid. Daarbij is veelal overeengekomen dat de pensioenregeling waarin een (ex-) werknemer deelnam op het moment dat hij ziek werd, bepalend is voor de hoogte en voortzetting van deze premiebedragen. Dit betekent dat in de gevallen waarin de premievrijstelling vanwege arbeidsongeschiktheid al is ingegaan, de verplichtingen van de verzekeraar en de premierechten van de arbeidsongeschikte (ex-)werknemer vaststaan en niet zonder instemming van de (voormalige) werkgever, (ex-)werknemer en verzekeraar aangepast kunnen worden. Het is niet wenselijk om in deze situatie te verplichten dat voormalig werkgevers en ex-werknemers de pensioenovereenkomst aanpassen zodat de verzekeringsovereenkomst en het pensioenreglement met de verzekeraar aangepast wordt. Zonder overgangsrecht zouden de afspraken in de verzekeringsovereenkomst niet geëerbiedigd kunnen worden.

Met de voorgestelde wijziging van artikel 220ha, tweede lid, onderdeel b, van de Pensioenwet wordt het overgangsrecht verruimd zodat ook deelnemers die in dienst zijn bij de werkgever en op het moment van overgang naar het nieuwe stelsel ziek zijn en op een later moment ook arbeidsongeschikt worden verklaard, hieronder kunnen vallen. Deze voorgestelde verruiming ziet vooral op een zieke deelnemer en een collectieve beëindiging bij een verzekeraar waarbij de

²⁸ Premievrije voortzetting vanwege arbeidsongeschiktheid wordt in de praktijk ook wel vrijstelling van premiebetaling vanwege invaliditeit genoemd.

werkgever de gewijzigde pensioenregeling onder het nieuwe stelsel onderbrengt bij een andere verzekeraar.

De verruiming wordt voorgesteld om te borgen dat deze beperkte groep deelnemers niet tussen wal en schip valt. De verruiming sluit aan bij de bestaande praktijk. In de huidige verzekeringsvoorwaarden van verzekeraars is veelal vastgelegd dat de arbeidsongeschikte (ex-) werknemer een rechtstreekse vordering op de verzekeraar heeft op voortzetting van de betaling van overeengekomen premiebedragen voor pensioenopbouw bij arbeidsongeschiktheid. Daarbij is overeengekomen dat de pensioenregeling, waarin een (ex-)werknemer deelneemt op het moment dat hij ziek wordt, bepalend is voor de hoogte en voortzetting van deze premiebedragen. Voor aanpassing van een dergelijke rechtstreekse vordering is instemming van de werkgever, werknemer en verzekeraar nodig, wat in deze specifieke situatie een lastige opgave is. Ook sluit de verruiming aan bij het 'Convenant over dekking van arbeidsongeschiktheidspensioen en premievrijstelling in pensioenregelingen'²⁹. In dit convenant hebben verzekeraars onderling afspraken gemaakt over onder andere de premievrijstelling in pensioenregelingen bij collectieve beëindigingen. In verzekeringstermen is er sprake van een uitlooprisico; het risico dat wordt gedragen door de verzekeraar van de pensioenregeling waarin de werknemer deelnemer was op de eerste ziektedag. Dus als de werkgever de pensioenregeling onderbrengt bij een andere verzekeraar, is het uitlooprisico voor de oude verzekeraar. Deze afspraken zijn bedoeld om werknemers die ziek zijn te beschermen tegen inkomensverlies bij onder meer collectieve beëindigingen.

Door het overgangsrecht op dit punt te verruimen wordt voorkomen dat er kwetsbare groepen deelnemers bij wijziging van de regeling en bij een mogelijke wisseling van de uitvoerder mogelijk tussen wal en schip vallen. Voor de goede orde, artikel 220ha, tweede lid, onderdeel b, van de Pensioenwet, verplicht niet tot verruiming van het toepassingsbereik maar geeft slechts de bevoegdheid daartoe om hier tussen werkgever, werknemer en verzekeraar afspraken over te maken.

2.4 Technische aanpassingen en verduidelijkingen

Met dit wetsvoorstel wordt een aantal technische zaken die de Wtp heeft geregeld aangepast of verduidelijkt. Ook worden enkele redactionele wijzigingen doorgevoerd.

2.4.1 Aanpassing verwijzing bij definities gedetacheerde werknemer en gedetacheerd beroepsgenoot

In artikel 1 van de Pensioenwet en artikel 1 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling wordt voor het begrip 'gedetacheerde werknemer' respectievelijk 'gedetacheerd beroepsgenoot' verwezen naar Vo. 1408/71. Evenwel bestaat Vo. 1408/71 al niet meer sinds 1 mei 2010. De opvolger van Vo. 1408/71 is Vo. 883/2004. De verwijzing wordt aangepast zodat deze weer juist is.

2.4.2 Wijziging 63 Pensioenwet en artikel 75 Wet verplichte beroepspensioenregeling

In deze artikelen staat een onjuiste verwijzing opgenomen naar artikel 18d van de Wet op de Loonbelasting. Er wordt verwezen naar het derde lid, terwijl dit het tweede lid zou moeten zijn. Dit wordt aangepast met dit wetsvoorstel.

2.4.3 Wijziging artikel 171 Wet verplichte beroepspensioenregeling

In de Pensioenwet en in de Wet verplichte beroepspensioenregeling is vastgelegd bij welke overtredingen de toezichthouder een bestuurlijke boete kan opleggen. In het betreffende artikel van de Wet verplichte beroepspensioenregeling was de verwijzing naar de artikelen niet meer correct en klopte de volgorde van de artikelen niet meer. Dit wordt aangepast met dit wetsvoorstel.

2.4.4 Wijziging artikelen 214f en 214fa van de Wet verplichte beroepspensioenregeling en artikelen 220h en 220ha van de Pensioenwet

²⁹ <https://www.verzekeraars.nl/media/3414/convenant-over-dekking-van-arbeidsongeschiktheidspensioen-en-premievrijstelling-in-pensioenregelingen.pdf>.

In het opschrift van zowel de artikelen 214f en 214fa van de Wet verplichte beroepspensioenregeling als de artikelen 220h en 220ha van de Pensioenwet zit dezelfde typefout: voorzetting i.p.v. voortzetting. Dit wordt aangepast met dit wetsvoorstel.

2.4.5 Pensioen op het loonstrookje

Artikel XIIB van de Wtp wijzigt art. 7:262 lid 2 BW, zodat op de loonstrook van de werknemer wordt aangegeven of er in het betreffende tijdvak ouderdomspensioen is opgebouwd. De inwerkingtreding van dit artikel is uitgesteld tot deze bepaling uitvoerbaar was. In overleg met uitvoerende partijen is geconcludeerd dat de huidige wettekst te moeilijk uitvoerbaar is. Nu is in de salarisadministratie niet altijd zichtbaar wanneer een werknemer ouderdomspensioen opbouwt. Goed denkbaar is bijvoorbeeld de situatie dat er wel een pensioenregeling aanwezig is, maar de werknemer bij een pensioengevend salaris lager dan de franchise toch geen ouderdomspensioen opbouwt. Ook in het geval van een pensioenregeling waar de premiebetaling volledig ten laste komt van de werkgever, is in de salarisadministratie veelal niet direct zichtbaar welke werknemer ouderdomspensioen opbouwt.

Deze, en andere, voorbeelden kunnen leiden tot onnodig alarmerende meldingen, of onterechte geruststellingen. Om dit te voorkomen wijzigen we het artikel zodat er op de loonstrook melding moet worden gemaakt van de aanwezigheid van een pensioenregeling. Dit verhelpt veel foute positieven en negatieven. De bepaling in dit wetsvoorstel zorgt daarmee voor een betere uitvoering en leidt niet tot additionele regeldruk.

Hoofdstuk 3 Gevolgen voor burgers, bedrijven en overheid

Dit wetsvoorstel heeft beperkte gevolgen in termen van regeldruk voor burgers, bedrijven en de overheid. Enkel de maatregelen rondom het wezenpensioen en het uniformeren van de kindefinitie hebben regeldrukgevolgen voor burgers en pensioenuitvoerders.

Dit wetsvoorstel geeft naar verwachting met name een toegenomen druk aan de zijde van burgers en pensioenuitvoerders. Het voorstel regelt, kort gezegd, de vrijwillige voortzetting van het wezenpensioen, één uniforme kindefinitie en de verruiming van het overgangsrecht voor pensioenfondsen en verzekeraars.

3.1 Vrijwillige voortzetting van het wezenpensioen

Op dit moment hebben de gewezen deelnemers niet de mogelijkheid om de risicodekking voor het wezenpensioen voort te zetten. In dit voorstel wordt geregeld dat de gewezen deelnemer na afloop van de uitlooperperiode dan wel na het einde van de WW-uitkering of ZW-uitkering het nabestaandenpensioen (partner- en wezenpensioen) vrijwillig kan voortzetten. Om in aanmerking te komen voor deze (keuze)mogelijkheid moet de burger een inspanning verrichten: het nabestaandenpensioen wordt pas voortgezet nadat de (gewezen) deelnemer hiertoe een verzoek heeft ingediend. Wanneer de (gewezen) deelnemer gekozen heeft voor de vrijwillige voortzetting dan loopt die dekking door totdat de deelnemer de risicodekking stopt of het recht op uitruil voor de voortzetting van de dekking niet meer kan. Het is hierbij van belang om op te merken dat de vrijwillige voortzetting van het wezenpensioen geen verplichting is. Zodra de (gewezen) deelnemer heeft besloten om gebruik te maken van deze mogelijkheid, heeft dit gevolgen voor de (gewezen) deelnemer en voor pensioenuitvoerders. Deze extra aanvragen zorgen voor extra regeldruk voor pensioenuitvoerders. Het is op voorhand niet aan te geven wat de exacte omvang van de regeldruk zal zijn. De omvang van de regeldruk is namelijk afhankelijk van de vraag of de pensioenuitvoerder zo'n regeling aanbiedt (dekking nabestaandenpensioen) en zo ja, of de (gewezen) deelnemer hier daadwerkelijk gebruik van wil maken. Daarbovenop komen de kosten om de deelnemer goed en tijdig te informeren (informatieverplichtingen pensioenuitvoerders). Het betreft hier regelmatig terugkerende kosten (het verwerken van de aanvraag). Deze kosten worden geraamd op € 110,60.³⁰ Op voorhand is niet te bepalen hoeveel aanvragen worden ingediend. Stel dat er per jaar 150 aanvragen worden ingediend en de gemiddelde kosten per aanvraag bedragen € 110,60, dan worden de totale kosten per jaar € 16.590 (kosten per aanvraag x aantal aanvragen).

³⁰ Bij de berekening van de geschatte regeldrukkosten wordt uitgegaan van de tarieven van de handleiding meting regeldruk.

Veel van deze terugkerende regeldrukkosten zijn vergelijkbaar met kosten die pensioenuitvoerders nu ook maken voor de uitvoering van de vrijwillige voortzetting van het partnerpensioen.

3.2 Uniformering van het kindbegrip

In de Wtp is één uniform partnerbegrip opgenomen. Hiermee is het partnerbegrip duidelijker geworden voor de deelnemers en hun partners. Verzoek vanuit de Eerste Kamer was om het kindbegrip óók te uniformeren. Dit voorstel regelt wanneer er sprake is van een kind.

Vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet dan wel na het overgangstijdstip naar het nieuwe pensioenstelsel onder de Wtp is het niet meer mogelijk dat een kind op basis van de pensioenregeling van de ene ouder wel recht kan hebben op een wezenpensioen en op basis van de pensioenregeling van de andere ouder dit recht niet heeft, terwijl met beide ouders dezelfde relatie bestaat. Onder het nieuwe pensioenstelsel gaan we uit van één definitie van het kindbegrip.

Als gevolg van dit voorstel moet de pensioenregeling aangepast worden en wel zodanig dat het wezenpensioen één uniforme kinddefinitie kent. De (gewezen) deelnemer en zijn nabestaanden weten vooraf wat ze kunnen verwachten (duidelijkheid) en er worden geen regels en/of ingewikkelde processen (regeldruk) geïntroduceerd. In alle pensioenregelingen wordt de definitie gelijk. De gevolgen voor de regeldruk, wat betreft de uniformering van de kinddefinitie, zijn naar verwachting nihil.

3.3 Regeldruk effecten voortzetting pensioen bij arbeidsongeschiktheid

Voorts wordt met het voorstel een verruiming van het overgangsrecht voorgesteld voor de voortzetting van het pensioen bij arbeidsongeschiktheid voor zowel gesloten pensioenfondsen als verzekeraars. Beoogd is hiermee te voorkomen dat *gesloten pensioenfondsen* waarbij nog wel een werkgever bestaat gedwongen zijn om voor een zeer kleine groep deelnemers binnen het pensioenfonds wel een nieuwe pensioenregeling op te zetten of bij een andere pensioenuitvoerder onder te brengen, met navenant hoge kosten. Terwijl de overige groep (gewezen deelnemers en gepensioneerden) niet over hoeven gaan naar een nieuwe pensioenregeling. Het voorstel regelt dat alle gesloten fondsen de mogelijkheid hebben om de premievrije opbouw van pensioenaanspraken op grond van een uitkeringsovereenkomst voort te zetten, ongeacht of de onderneming van de werkgever nog bestaat. Gesloten pensioenfondsen waarbij nog wel een werkgever bestaat, worden zodoende dezelfde mogelijkheden geboden als gesloten pensioenfondsen zonder werkgever, ten aanzien van het pensioen bij arbeidsongeschiktheid. Deze wijziging heeft daarmee een regeldrukverlagend effect voor deze gesloten pensioenfondsen. De wijziging beoogt immers onevenredige regeldruk en bijkomende kosten te voorkomen.

Voor verzekeraars wordt iets soortgelijks geregeld. De verruiming wordt voorgesteld om te voorkomen dat een groep zieke deelnemers in een specifieke situatie, namelijk bij wisseling van pensioenuitvoerder, tussen wal en schip valt. De verruiming sluit aan bij de bestaande praktijk. Ook sluit de voorgestelde verruiming aan bij het 'Convenant over dekking van arbeidsongeschiktheidspensioen en premievrijstelling in pensioenregelingen'³¹. In dit convenant hebben verzekeraars onderling afspraken gemaakt over onder andere de premievrijstelling in pensioenregelingen bij collectieve beëindigingen. Zodoende heeft deze wijziging geen regeldrukeffecten voor verzekeraars. De wijziging beoogt juist de huidige praktijk en de afspraken uit het convenant wettelijk vast te leggen.

De technische verduidelijkingen en aanvullingen hebben geen gevolgen voor burgers, bedrijven en de overheid.

³¹ <https://www.verzekeraars.nl/media/3414/convenant-over-dekking-van-arbeidsongeschiktheidspensioen-en-premievrijstelling-in-pensioenregelingen.pdf>.

3.4 Andere gevolgen (waaronder privacy, doenvermogen, gendergelijkheid)

Met behulp van het Beleidskompas is bekeken welke verplichte gevolgenbeoordelingen (toetsen) voor dit voorstel van toepassing zijn.³² Omdat het voorstel geen gevolgen heeft voor bijvoorbeeld privacy, doenvermogen (anders dan hierboven al toegelicht), gendergelijkheid of mkb-ondernemingen zijn verder geen toetsen uitgevoerd.

Hoofdstuk 4 Consultatie en toetsen

PM

CONCEPT

³² <https://www.kcbr.nl/beleid-en-regelgeving-ontwikkelen/beleidskompas/4-wat-zijn-de-gevolgen-van-de-geschetste-opties/41-verplichte-toetsenwijzer>.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikelen I en III (wijziging van de Pensioenwet en de Wet verplichte beroepspensioenregeling (Wvb))

Artikel I, onderdeel A en artikel III, onderdeel A (artikel 1 Pensioenwet en 1 Wvb)

In artikel 1 van de Pensioenwet en artikel 1 Wvb worden een aantal aanpassingen voorgesteld.

Gedetacheerde werknemer

De definitie van gedetacheerde werknemer wordt aangepast omdat nog verwezen werd naar een oude verordening. De [verordening \(EEG\) nr. 1408/71](#) is vervallen per 1 mei 2010; de correcte verordening is verordening nr. 883/2004. Onder de voorloper, verordening 1408/71, was de maximumperiode van detachering twaalf maanden (artikel 14), waarbij de periode met een periode van twaalf maanden kon worden verlengd in geval van onvoorziene omstandigheden. Onder artikel 12, eerste lid, Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels is de maximumperiode van detachering 24 maanden. Verlenging van de detacheringperiode is niet mogelijk.

Kind

In artikel 1 van de Pensioenwet en artikel 1 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling (Wvb) wordt een definitie van "kind" ingevoegd. Daarmee wordt het begrip "kind" geüniformeerd en is op het niveau van de wet geregeld wie er als kind geldt in de zin van de Pensioenwet en de Wvb. Het zijn van kind is een voorwaarde voor het ontvangen van wezenpensioen op grond van de Pensioenwet of Wvb. Hiervoor moet sprake zijn van een kind van een deelnemer of gewezen deelnemer aan een (beroeps)pensioenregeling. In artikel 1 van de Pensioenwet en artikel 1 van de Wvb is aangegeven dat onder een kind zowel een eigen kind als een stiefkind of pleegkind wordt verstaan. De precieze voorwaarden waaronder iemand als stiefkind of pleegkind wordt gezien, zijn uitgewerkt in het nieuwe artikel 2b (Pensioenwet en Wvb). Door deze voorwaarden niet in artikel 1 (Pensioenwet en Wvb) zelf op te nemen, blijft dit artikel goed leesbaar. Wanneer een kind als eigen kind van de (gewezen) deelnemer wordt gezien, is wel direct in artikel 1 opgenomen, omdat deze definitie vrij beknopt is. Hieronder wordt de definitie van eigen kind nader toegelicht. In de artikelsgewijze toelichting bij het nieuwe artikel 2b, worden de definities van stiefkind en pleegkind verder toegelicht.

Begripsbepaling eigen kind

Er zijn verschillende manieren waarop iemand als kind kan worden gezien. De eerste manier is die waarbij sprake is van een kind van een moeder of vader als bedoeld in artikel 198 respectievelijk 199 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek (BW). Wanneer een dergelijke ouder overlijdt en (gewezen) deelnemer was in de zin van de Pensioenwet of Wvb, heeft het kind in principe recht op wezenpensioen.

Onder deze definitie vallen ook geadopteerde kinderen, erkende kinderen en kinderen bij wie het ouderschap van de (gewezen) deelnemer gerechtelijk is vastgesteld (zie artikel 198, eerste lid, onderdelen c, d en e en artikel 199, onderdelen c, d en e, van Boek 1 van het BW).

De partner van de ouder uit wie het kind is geboren, wordt ook als ouder gezien, als sprake is van een geregistreerd partnerschap of huwelijk tussen beiden (zie artikel 198, eerste lid, onderdeel b en artikel 199, onderdeel a, van Boek 1 van het BW). Als de (gewezen) deelnemer die geregistreerd partner of huwelijkspartner is van degene uit wie het kind wordt geboren, overlijdt binnen 306 dagen voor de geboorte van het kind (artikel 199, onderdeel b, van Boek 1 van het BW) of na de kunstmatige donorbevruchting en voor de geboorte van het kind (artikel 198, eerste lid, onderdeel b, van Boek 1 van het BW), geldt deze als ouder van het kind. Hierop geldt in sommige gevallen een uitzondering, wanneer er in feite sprake was van gescheiden leven (zie artikel 198, tweede lid en artikel 199, onderdeel b, tweede en derde zin, van Boek 1 van het BW). Als er sprake is van een ouder als hierboven omschreven, geldt het kind van deze ouder als kind in de zin van de Pensioenwet en de Wvb.

Een kind als hierboven omschreven wordt aangeduid als eigen kind, om het verschil met pleegkinderen en stiefkinderen te verduidelijken.

Wezenpensioen

In de begripsbepalingen van wezenpensioen in artikel 1 van de Pensioenwet en artikel 1 van de Wvb wordt enkel nog verwezen naar een kind, omdat een kind met deze wijziging van beide wetten is gedefinieerd in de artikelen 1 en 2b. In de begripsbepaling van wezenpensioen hoeft daarom niet meer uitgelegd te worden om wat voor soort kind het precies gaat.

Artikelen I, onderdeel B en artikel III, onderdeel B (artikel 2b van de Pensioenwet en artikel 2b van de Wet verplichte beroepspensioenregeling)

Begripsbepaling stiefkind

Op grond van de begripsbepaling van kind in artikel 1 van de Pensioenwet en artikel 1 van de Wvb, vallen zowel eigen kinderen als stief- en pleegkinderen onder de definitie van kind. In het nieuwe artikel 2b (van de Pensioenwet en de Wvb), worden de voorwaarden gesteld waaronder een kind als stief- of pleegkind wordt gezien. In het eerste lid is bepaald wanneer een kind als stiefkind wordt gezien. Er kan daarbij sprake zijn van verschillende situaties.

Ten eerste wordt een kind als stiefkind van een (gewezen) deelnemer gezien als het gaat om het eigen kind van de partner met wie de (gewezen) deelnemer getrouwd is of een geregistreerd partnerschap heeft. Aanvullend moet aan een van de eisen uit het eerste lid, onderdeel a, subonderdelen 1° tot en met 4° zijn voldaan. De eis uit subonderdeel 1° houdt in dat het kind staat ingeschreven op hetzelfde adres als de (gewezen) deelnemer. Wanneer een kind echter niet op hetzelfde adres staat ingeschreven, omdat het kind in de praktijk bij beide gescheiden ouders verblijft, kan subonderdeel 2° mogelijk van toepassing zijn. Dat subonderdeel geeft aan dat iemand ook als stiefkind van een (gewezen) deelnemer wordt gezien wanneer er een ouderschapsplan, overeenkomst of rechterlijke beschikking is, waarin is opgenomen dat het kind zowel in het huishouden verblijft van de echtgenoot of geregistreerd partner van de (gewezen) deelnemer als in het huishouden van de juridische ouder met wie de echtgenoot of geregistreerd partner niet (meer) samen is. Zie hiervoor verder de algemene toelichting.

Ook wanneer een kind niet staat ingeschreven op het adres van de (gewezen) deelnemer en ook niet op het adres van de juridische ouder met wie de echtgenoot of geregistreerd partner van de (gewezen) deelnemer niet (meer) samen is, kan het als stiefkind van de (gewezen) deelnemer kwalificeren. Deze situatie kan zich bijvoorbeeld voordoen als een kind door studie uitwonend is en dus bij geen van beide (gescheiden) ouders woont.

Tot slot kan het voorkomen dat de ouders van een kind zijn gescheiden toen het kind 18 jaar of ouder was. Een ouderschapsplan, met daarin de verdeling van waar het kind in de praktijk woont, is dan niet verplicht en een ander soort overeenkomst zal in de praktijk vaak niet worden opgesteld. In dat geval kan het eigen kind van de echtgenoot of geregistreerd partner van de (gewezen) deelnemer als stiefkind van de (gewezen) deelnemer kwalificeren, als de (gewezen) deelnemer of diens echtgenoot of geregistreerd partner bijdraagt in het levensonderhoud van het kind voor een bedrag per kalenderkwartaal dat gelijk is aan of hoger is dan het bedrag, bedoeld in artikel 5, eerste lid, van het Besluit uitvoering Kinderbijslag. Zie ook hiervoor verder de algemene toelichting.

In alle bovenstaande situaties wordt ervan uitgegaan dat de (gewezen) deelnemer financiële zorg levert aan het kind.

Ook bestaat de situatie waarin sprake is van een eigen kind van de partner van de (gewezen) deelnemer, maar waarbij geen sprake is van een huwelijk of geregistreerd partnerschap tussen deze (gewezen) deelnemer en diens partner. Als in die situatie de (gewezen) deelnemer op grond van een notarieel verleden samenlevingscontract een onderhoudsplicht jegens het kind heeft, wordt dit kind als stiefkind van deze (gewezen) deelnemer gezien. In een dergelijke situatie levert de (gewezen) deelnemer immers ook financiële zorg aan het kind. Ten overvloede wordt opgemerkt dat wanneer de notarieel verleden samenlevingsovereenkomst géén onderhoudsplicht bevat, een kind dus niet op grond van dit onderdeel als stiefkind van de (gewezen) deelnemer in

kwestie kan kwalificeren. Er kan dan worden bekeken of het kind wellicht op grond van een van de andere onderdelen uit dit artikel als stiefkind kan worden aangemerkt.

Wanneer geen sprake is van bovenstaande situaties, maar het eigen kind van de partner met wie de (gewezen) deelnemer een gezamenlijke huishouding voert, staat ingeschreven op hetzelfde adres als de (gewezen) deelnemer of op grond van een ouderschapsplan, overeenkomst of rechterlijke beslissing zowel in het huishouden verblijft van de partner van de (gewezen) deelnemer als in het huishouden van de juridische ouder met wie die partner niet (meer) samen is, kan er alsnog sprake zijn van een stiefkind van de (gewezen) deelnemer dat recht heeft op een wezenpensioen als de (gewezen) deelnemer overlijdt. Er moet dan sprake zijn van een situatie waarin ervan wordt uitgegaan dat de (gewezen) deelnemer financiële zorg levert aan het kind. Dit is het geval als de (gewezen) deelnemer met diens partner het gezamenlijk gezag over het kind uitoefent, als de (gewezen) deelnemer of diens partner kinderbijslag voor het kind ontvangt, of als de (gewezen) deelnemer of diens partner aantoonbaar bijdraagt in het levensonderhoud van het kind. Daarvan is sprake als er wordt bijgedragen voor een bedrag van minimaal € 512,00 per kalenderkwartaal (norm 2024). Dit bedrag wordt genoemd in artikel 5, eerste lid, van het Besluit uitvoering Kinderbijslag en wordt wanneer nodig geïndexeerd. Dit bedrag kan bijvoorbeeld zijn bedoeld voor zorgkosten, huurkosten, of kosten voor de boodschappen, maar ook als een bedrag wordt verstrekt dat is bedoeld voor andersoortige kosten, kan sprake zijn van aantoonbaar bijdragen in het levensonderhoud.

Tot slot kan zich ook de situatie voordoen dat de partner met wie de (gewezen) deelnemer een gezamenlijke huishouding voert, een eigen kind heeft, dat niet staat ingeschreven op hetzelfde adres als de (gewezen) deelnemer. Dit kind kan toch onder de definitie van stiefkind vallen als aan een aantal voorwaarden is voldaan. Ten eerste is vereist dat het kind ook niet bij de juridische ouder woont met wie de partner van de (gewezen) deelnemer niet (meer) samen is. Oftewel, het kind woont niet bij de juridische ouder met wie de (gewezen) deelnemer samen is, maar ook niet bij de andere juridische ouder. Het gaat dan bijvoorbeeld om de situatie dat een kind voor studie op zichzelf woont. Over dit kind moet de (gewezen) deelnemer met diens partner het gezamenlijk gezag uitoefenen, of de (gewezen) deelnemer of diens partner ontvangt kinderbijslag voor het kind of de (gewezen) deelnemer of diens partner draagt aantoonbaar bij in het levensonderhoud van het kind voor een bedrag van minimaal € 512,00 per kalenderkwartaal (norm 2024). In een dergelijk geval wordt ervanuit gegaan dat de (gewezen) deelnemer financiële zorg levert aan het kind en wordt het kind dus gezien als stiefkind van de (gewezen) deelnemer, ook al woont het niet bij de (gewezen) deelnemer in huis.

Begripsbepaling pleegkind

Ook pleegkinderen kunnen onder bepaalde voorwaarden worden gezien als kind in de zin van artikel 1 van de Pensioenwet of de Wvb. Deze voorwaarden zijn genoemd in het tweede lid van het nieuwe artikel 2b (van de Pensioenwet en de Wvb). Ook daarbij wordt er weer uitgegaan van de financiële zorg die bij leven door de (gewezen) deelnemer aan het kind werd verleend. Er wordt ervan uitgegaan dat deze financiële zorg wordt gegeven, als de (gewezen) deelnemer of diens partner pleegouder is als bedoeld in de Jeugdwet en kinderbijslag voor het pleegkind *ontvangt* of, in het geval van een pleegkind van 18 jaar en ouder voor wie de (gewezen) deelnemer of partner pleegouder is of was en kinderbijslag *ontving*, als de (gewezen) deelnemer of partner aantoonbaar bijdraagt in het levensonderhoud voor een bedrag van minimaal € 512,00 per kalenderkwartaal (norm 2024). Het maakt daarbij niet uit of het pleegkind nog thuis woont of niet.

Artikel I, onderdeel C en artikel III, onderdeel C (artikelen 11 Pensioenwet en 29 Wvb)

In artikel 11 van de Pensioenwet en artikel 29 van de Wvb, wordt het ontbrekende lidwoord "het" ingevoegd. Met deze wijziging wordt een redactionele omissie hersteld.

Artikel I, onderdeel D en artikel III, onderdeel D (artikelen 61a Pensioenwet en 73a Wvb)

In artikel 61a van de Pensioenwet en artikel 73a Wvb is het keuzerecht voor uitruil van ouderdomspensioen voor de vrijwillige voortzetting van partnerpensioen op risicobasis geregeld.

Het eerste lid wordt aangepast zodat de gewezen deelnemer niet alleen kan kiezen voor voortzetting van het partnerpensioen, maar ook voor voortzetting van (alleen) het wezenpensioen of voor voortzetting van beide (dus het hele nabestaandenpensioen). Daarnaast wordt de uitruil waarmee het vrijwillig voortzetten van het partnerpensioen en/of het wezenpensioen gefinancierd wordt gewijzigd. De uitruil zag uitsluitend op het opgebouwde ouderdompensioen; de uitruil wordt in het eerste lid aangepast zodat de uitruil ziet op het opgebouwde ouderdompensioen en partnerpensioen vanaf pensioendatum, voorzover de pensioenovereenkomst voorziet in een partnerpensioen op of na pensioendatum. Verder volgt in het aangepaste eerste lid dat de uitruil niet van invloed is op de verhouding tussen het partnerpensioen op of na pensioendatum en het ouderdompensioen. Als de verhouding voor uitruil 100:70 is, dan is deze verhouding dus na de uitruil nog steeds 100:70.

Verder wordt in het tweede lid een onderdeel d toegevoegd. Op grond van dit onderdeel moet de partner, die begunstigde is voor het partnerpensioen op of na pensioendatum, toestemming verlenen voor de uitruil. De toestemming is vereist omdat het partnerpensioen op of na pensioendatum door de uitruil lager wordt.

Tenslotte is onder vernummering van het vijfde lid tot het zesde lid een nieuw vijfde lid ingevoegd. Op grond van het vijfde lid (nieuw) is uitruil op grond van dit artikel niet mogelijk voor de aanspraak op bijzonder partnerpensioen van de gewezen partner.

Artikel I, onderdeel E en artikel III, onderdeel E (artikelen 63 Pensioenwet en 75 Wvb)

In artikel 63 van de Pensioenwet en artikel 75 Wvb is een verwijzing gecorrigeerd.

Artikel I, onderdeel F en artikel III, onderdeel G (artikelen 220g Pensioenwet en artikel 214e Wvb)

Dit artikel regelt het overgangsrecht rondom de geüniformeerde definitie van een kind in de zin van de Pensioenwet en de Wvb. Het nieuwe zesde lid van artikel 220g van de Pensioenwet en het nieuwe zesde lid van artikel 214e, van de Wvb, regelen dat deze nieuwe begripsbepaling niet van toepassing is op een wezenpensioen dat al is ingegaan voor het overgangstijdstip, bedoeld in artikel 220g, eerste lid, van de Pensioenwet en artikel 214e, eerste lid, van de Wvb. Dat betekent dat voor deze wezenpensioenen nog wordt uitgegaan van de definitie van kind zoals deze per (beroeps)pensioenregeling is bepaald.

Naar huidig recht bepalen de partijen die de pensioenovereenkomst overeenkomen in welke gevallen iemand als kind wordt aangemerkt en derhalve in aanmerking komt voor wezenpensioen. Met dit wetsvoorstel wordt het kindbegrip geüniformeerd en wordt wettelijk vastgelegd wanneer iemand als kind in de zin van de Pensioenwet wordt aangemerkt. Hoewel met dit wetsvoorstel een ruim kindbegrip wordt geïntroduceerd, is het mogelijk dat door de uniformering van het kindbegrip en de daaruit voortvloeiende wijzigingen van de pensioenovereenkomsten bepaalde personen niet langer als kind in de zin van de Pensioenwet worden aangemerkt. Het wordt onwenselijk geacht dat deze personen bij overlijden van de (gewezen) deelnemer enkel als gevolg van deze wetswijziging en de daaruit voortvloeiende wijziging van de pensioenovereenkomst niet langer aanspraak kunnen maken op wezenpensioen. Met het oog op het voorgaande wordt voorgesteld met het nieuwe zevende lid van artikel 220g van de Pensioenwet en het nieuwe zevende lid van artikel 214e van de Wvb voor te schrijven dat een persoon die vóór het overgangstijdstip kwalificeerde als kind zoals gedefinieerd in de pensioenregeling, als kind in de zin van de Pensioenwet blijft aangemerkt zo lang de betreffende relatie tussen het kind en de (gewezen) deelnemer wordt voortgezet. Dit zal in de pensioenovereenkomst vastgelegd en geborgd moeten worden.

Het nieuwe achtste lid van artikel 220g van de Pensioenwet en het nieuwe achtste lid van artikel 214e van de Wvb regelen dat een kind dat voor het overgangstijdstip recht had op een opgebouwd wezenpensioen, na introductie van dit nieuwe kindbegrip nog steeds recht heeft op dat opgebouwde wezenpensioen, voor zover dat is opgebouwd voor de overgangsdatum.

Het nieuwe negende lid van artikel 220g van de Pensioenwet en het nieuwe negende lid van artikel 214e van de Wvb regelen dat een kind dat niet onder de definitie van kind viel onder de (beroeps)pensioenregeling, niet met terugwerkende kracht alsnog als kind wordt gezien met een recht op wezenpensioen, als dat kind wel voldoet aan de nieuwe definitie van kind in de Pensioenwet en de Wvb.

Het nieuwe tiende lid van artikel 220g van de Pensioenwet en het nieuwe tiende lid van artikel 214e van de Wvb zijn van belang voor fondsen die overgaan op uitvoering van een gewijzigde pensioenovereenkomst vóórdát deze wet in werking treedt. Voor hen geldt dat in het nieuwe zesde tot en met negende lid "het moment van inwerkingtreding van de Wet toezeggingen pensioenonderwerpen" moet worden gelezen in plaats van "overgangstijdstip". Dit heeft tot gevolg dat fondsen die voor inwerkingtreding van deze wet overgaan op uitvoering van een gewijzigde pensioenovereenkomst, niet al vanaf dat moment het nieuwe kindbegrip hoeven te hanteren, inclusief het in dit artikel geregelde overgangsrecht. Zij hoeven dat pas te doen vanaf het moment dat deze wet in werking treedt.

Artikel I, onderdeel G en artikel III, onderdeel H (artikelen 220h Pensioenwet en 214f Wvb)
PM

Artikel I, onderdeel H en artikel III, onderdeel I (artikelen 220ha Pensioenwet en 214fa Wvb)
PM

Artikel II (artikel 38c Wet op de loonbelasting 1964)

Artikel 38c Wet LB 1964 voorziet in overgangsrecht voor voortgezette premie-inleg voor pensioenopbouw bij arbeidsongeschiktheid. Met dit overgangsrecht wordt een reeds bestaande voortgezette premie-inleg gerespecteerd voor pensioenopbouw bij arbeidsongeschiktheid die bestond voor de inwerkingtreding van de Wet toekomst pensioenen. Daarnaast wordt ook een voor 1 januari 2029 ingegane voortgezette premie-inleg gerespecteerd voor pensioenopbouw bij arbeidsongeschiktheid op grond van een pensioenregeling waaraan op grond van artikel 38q Wet LB 1964 is deelgenomen mits de werknemer niet al deelnemer is geworden aan een pensioenregeling waarop hoofdstuk IIB, Wet LB 1964 zoals dat geldt vanaf de inwerkingtreding van de Wet toekomst pensioenen van toepassing is. De premie-inleg mag in deze gevallen uitstijgen boven de fiscaal maximale grens van artikel 18a, eerste lid, Wet LB 1964. Met de met terugwerkende kracht tot en met 1 juli 2023 voorgestelde wijzigingen van artikel 38c, eerste lid, onderdeel a, Wet LB 1964 wordt het mogelijk om de voortgezette premie-inleg voor pensioenopbouw bij arbeidsongeschiktheid te laten plaatsvinden in de pensioenregeling waaraan de werknemer op de eerste ziekte­dag deelnam, ook als dat een pensioenregeling is waarop het fiscale kader van toepassing is van voor inwerkingtreding van de Wet toekomst pensioenen.

Artikel III, onderdeel F (artikel 171 Wvb)

De in artikel 171, eerste lid, van de Wvb genoemde artikelen stonden niet meer volledig in de juiste volgorde. Met deze wijziging is de volgorde kloppend gemaakt. Ook is artikel 73a van de Wvb toegevoegd aan de opsomming in dit artikellid. Dit artikel was per abuis niet in artikel 171, eerste lid, van de Wvb opgenomen, maar het vergelijkbare artikel uit de Pensioenwet (artikel 61a Pensioenwet) stond wel in artikel 176 van de Pensioenwet (de evenknie van artikel 171 van de Wvb) genoemd.

Artikel IV (artikel XIIb Wet toekomst pensioenen)

In artikel XIIb van de Wet toekomst pensioenen wordt artikel 626, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek gewijzigd. Artikel XIIb van de wet toekomst pensioenen is nog niet bij KB in werking getreden. Het nog niet in werking getreden artikel wordt gewijzigd.

Door de aanpassing moet er op het loonstrookje vermeld worden of er binnen de periode waarover het loonstrookje betrekking heeft wel of geen deelname aan de pensioenregeling in de zin van de Pensioenwet is. Zie verder ook [PM].

Artikel V (Inwerkingtreding)

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Het moment van inwerkingtreding van deze wet wordt bij koninklijk besluit vastgesteld, waarbij voor de verschillende artikelen of onderdelen verschillende tijdstippen kunnen worden vastgesteld. Artikel II werkt terug tot en met 1 juli 2023.

Deze toelichting wordt ondertekend mede namens de Staatssecretaris van Financiën – Fiscaliteit en Belastingdienst.

De Minister voor Armoedebeleid,
Participatie en Pensioenen,

C.J. Schouten

CONCEPT